

ת"פ 16776/09/13 - מדינת ישראל נגד אדם אבו סביתאן

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 16776-09-13 מדינת ישראל נ' אבו סביתאן

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אדם אבו סביתאן

הנאשם

מר דין

- הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של איזמים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין התשל"ו. 1977.
- על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 5.6.13 איים הנאשם על חברה של בת זוגו (להלן: המתלוננים) בכך שאחז בחפץ חד שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה והתקרב בהליכה מהירה לניווט המתלוננים שישבו ברכבם, עד שהגיע למרחק קצר מהם וזאת ככוונה להפחידם או להקינם. המתלוננים נסעו מהמקום והנאשם נכנס לרכבו, נסע בעקבותיהם, צפצץ להם והבהב לעברם. נידת מטסרה חלפה באותה עת במקום, המתלונן צפר לניידת כדי להזעיק את עזרתה והנאשם ברח מהמקום עם רכבו.

הסדר הטיעון

- הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן ולא יורשע בו. ההסדר כלל הסכמה לשליחת הנאשם לשירות המבחן ובמידה והתסקיר יהיה חיובי, המאשימה תטען להרשעה ולמאסר מותנה והנהגה תטען לאי הרשעה. בהתאם להסדר, ביום 25.6.14 על יסוד הודאת הנאשם, קבע ביהמ"ש כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן.
- ביום 1.1.17 ביקש הנאשם לחזור בו מהודייתו. בקשתו נדחתה.

תסקירי שירות המבחן

- שירות המבחן סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. שירות המבחן התייחס למאפייני הקשר בין הנאשם לבת זוגו וזאת לאחר שנפגש עם בת זוגו. ביחס לעבירה הנוכחית, הנאשם ציין כי ביקש להיפגש עם חברתה של בת זוגו כדי לברר היכן הייתה וכשהתקרב לרכב שלל החזקה של חפץ חד ושלל כוונה לפגוע במתלוננים. הנאשם שיתף את שירות המבחן בתסכולו נוכח מעורבותו באירוע העבירה ותפיסתו כמי שמואשם על לא עוול בכפו.
- שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה אחריות במישור התעסוקתי ובמסגרות השונות של חייו, כי פיתח תלות בקשר הזוגי, קשר שעוזר לו להתמודד עם אירוע טראומטי בעברו, כי מתקשה לבחון את התנהגותו במונחים של אחריות אישית ובהינן עצמית, מתקשה לראות חלקיו המורכבים, מצדיק את מעשיו ועל כן, לא נוטל אחריות עליהם ומתקשה לשחק פעולה עם שירות המבחן.
- באשר לשאלת ההרשעה, שירות המבחן התלבט רבות. לדבריו, הנאשם צעיר בגילו ועודר דפוסיים עברייניים, אלא שהתייחסותו לעבירה מורכבת, הוא מתקשה לקחת אחריות ולבחון את מאפייניו האישיותיים. בסופו של יום, שירות המבחן לא ממליץ להרשיעו. שירות המבחן ביקש לבחון שילובו בהליך טיפולי אך הנאשם שלל נזקקות טיפולית וחזר על עמדתו כי הוא חף מאשמה ולפיכך נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו. בשל העדר שיתוף פעולה נמנע שירות המבחן מהמלצה עונשית.

טיעוני הצדדים לעונש

- ב"כ המאשימה הפנתה לערך המוגן שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשם, טענה שמתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות, ציינה כי התסקיר אינו חיובי ולפיכך, לא מסתפקת במאסר המותנה כפי שהוצג בהסדר אלא עותרת לעונש בתוך המתחם. ב"כ המאשימה הציגה פסיקה התומכת בטיעוניה.
- ב"כ הנאשם ביקשה לציין כי הגם שהנאשם מודע להחלטת ביהמ"ש שלא להתיר לו לחזור בו מהודאתו, הוא עומד על חפותו. ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבות חייו המורכבות כעולה מתסקיר שירות המבחן ולכן שזו הסתבכות ראשונה של הנאשם עם החוק, ציינה כי שירות המבחן המליץ שלא להרשיע את הנאשם, כי התסקיר חיובי במהותו על אף ששירות המבחן אינו בא בהמלצה עונשית בשל העדר לקיחת אחריות מצד הנאשם.
- ב"כ הנאשם ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעתו. ככל שביהמ"ש לא יעתר להמלצה, ביקשה להסתפק בענישה מותנית. לדבריה, הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, מגדל את ילדיו עם אישתו, מנהל חברה העוסקת בקידוחים ונותנת שירותים והוא קשור בחוזים וקיים חשש שבמידה יורשע בדיון, לא יחדוש לו החוזים.

דין

מתחם העונש ההולם

- הערך המוגן הנפגע בעבירה של איזמים הוא הזכות לשלוות נפשו של אדם.
- מידת הפגיעה בערך המוגן אינה ברף הגבוה. האיזמים התבטאו בכך שהוא התקרב בצורה מהירה ומאיימת כשחפץ חד לא מזוהה בידו אל עבר רכבם של המתלוננים ובהמשך אף נסע אחריהם כשהוא מצפצף להם ומהבהב לעברם.
- אשר לנסיבות ביצוע העבירה, אין עסקינן בעבירה שנעשתה בתחום, אין תכנון מוקדם, ביטוי האלימות אינו ברף הגבוה.
- בחנית מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת האיזמים מעלה כי העונשים המוטלים בגינה נעים ממאסרים על תנאי, דרך עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וכלה במאסרים בפועל ממש.
- ראו למשל: רע"פ 3364/14 מנצור נ' מדינת ישראל; רע"פ 8062/13 מרוק נ' מדינת ישראל; רע"פ 4719/13 צוקרמן נ' מ"י; רע"פ 9057/12 מצרי נ' מדינת ישראל; ע"פ (מח"ב"ש) 38759-05-14 נזורי נ' מדינת ישראל, עפ"ג (מח"ב"ש) 16642-09-14 יצחק נ' מדינת ישראל עפ"ג (חיפה) 45101-06-14 פלוני נ' מ"י; עפ"ג (מרכז) 30868-08-13 ח'ג'אל נ' מ"י; ת"פ (פ"ת) 10504-03-13 מ"י נ' א' צ'; ת"פ (פ"ת) 25356-07-12 מ"י נ' תם; תפ (רמלה) 37098-04-16 מדינת ישראל נ' י, ז, ; ת"פ (ב"ש) 20667-02-15 מדינת ישראל נ' אלטורה; ת"פ (רמ"י) 2727-06-15 מדינת ישראל נ' כהן.
- לאור כל האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה נע ממאסר מותנה ועד ל-5 חודשי מאסר בפועל.

הימנעות מהרשעה

- הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדיון. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.
- בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.
- ישוים המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להימנע מהרשעת הנאשם בדיון.
- מזד אחד, נסיבות ביצוע העבירה אינן במדרג חמורה גבוה, הנאשם צעיר בגילו, נב 25 במועד גזר הדין וכן 21 במועד ביצוע העבירה, נעדר הרשעות קודמות, מנהל אורח חיים נורמטיבי, שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעה.
- מן הצד האחר, הנאשם, על אף שבמועד בו הוכרע דינו, לקח הנאשם אחריות על מעשיו ולפיכך גובש ההסדר כפי שגובש, הרי שבחלוף למעלה משנה של דיונים, ביקש הנאשם לחזור בו מהודאתו ואינו נוטל אחריות על מעשיו. בשל עמדתו זו, לא שולב הנאשם בהליך טיפולי ואין המלצה שיקומית בעניינו.
- נטען בפני כי הנאשם מנהל חברה העוסקת בקידוחים, וקיים חשש כי בשל הרשעתו החברה לא תוכל להיקשר בחוזים עם גורמים ציבוריים. טענה זו נטענה בעלמא ולא גובתה במסמכים.
- בנסיבות אלו, לא הוכח כי הרשעה תפגע בהליך שיקומי, ולא הוכח כי ייוצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי חברתי כללי. לאור האמור, משלא מצאתי כי מתקיים החריג המאפשר הימנעות מהרשעה, אני מורה על הרשעתו של הנאשם בדיון.

מירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם:

- בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:
 - זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר הרשעות קודמות.
 - לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן.
 - לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי הנאשם מתפקד באופן תקין והוא בעל שאפיות נורמטיביות.
 - לקחתי בחשבון כי בשל העדר לקיחת אחריות שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.
- לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, מצאתי הצדקה, בזו הפעם, לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.
- לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:
 - א. מאסר על תנאי בן 3 חודשים של יעבור עבירה בה הורשע למשך 3 שנים מהיום.
 - ב. הנאשם יחתום על ההתחייבות כספית בסך ₪ 3,000 להימנע מביצוע עבירה בה הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.
- ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי. #3#<

ניתנה והודעה היום י' ניסן תשע"ז, 06/04/2017 במעמד הנוכחים.